

Останало настрана от основни пътища и значителни административни центрове, без достатъчно земя, населението на селото в последните години бързо намалява. Това се дължи преди всичко на изселвания. През 1920 г. има 98 жители; през 1926 – 131; 1946 – 181; 1956 – 160; 1965 – 108; 1985 – 48 и 2001 – 21 души.

Повече сведения за района и топонимия – към информацията за с. Зайчаре.

САМУИЛОВО (*Турсунлий*)

Село в Сливенска община на 8 км южно от Сливен. Разположено е на левия бряг на р. Тунджа на 150–160 м височина в Сливенското поле.

Около селото има следи от антично селище и могилен некропол от пет могили. Източно от селото има останки от светилище – нимфеум от 3 в. сл. Хр.

Първото писмено сведение за селото е в османски регистър от 1666 г. под името *Турсунлу*. Тогава в него има 9 джизие-ханета (християнски домакинства, плащащи поголовен данък). Според местни предания на селото носи името на местния чифликчия *Тосун Али*. От анализа на името *Турсунлу* може да се заключи, че началото на селото е поставено от група хора с водач *Турсун* или че те идват от някакво друго селище *Турсун*.

През XIX в. *Турсунлии* е селище със смесено население, като мнозинство представляват българите. През 1830 г. според събраните от руските войски сведения в селото има 30 български домакинства и 10 турски. През същата година хора от селото се изселват във Влашко. През 1859 г. д-р Поайе посочва, че в селото има 18 християнски фамилии и 20 на мюсюлмани сунити, които имат джамия. През 1878 г. руски източници отчитат 48 венчила.

По турско време селото е в Сливенска каза. След 1878 г. е в Сливенска околия. Общински център, в който по различно време влизат селата Гергевец, Глуфишево, Мечкарево и Речица.

След Освобождението турците се изселват и идват българи, заселници от други села. Като най-стари родове се помнят: *Кутийски*, *Кюртийски*, *Радиванови*, *Радимитеви*, *Радимилкови*, *Паскалеви*, *Денюгеоргиеви*, *Генови*, *Пасеви*.

През 1900 г. в селото живеят 464 души; през 1905 – 104 сгради, 648 жители; 1920 – 797 жители; 1926 – 853; 1934 – 1045; 1956 – 1144; 1965 – 2035; 1985 – 1986; 2001 г. – 1907 и 2010 г. – 2220 жители.

Началото на училищното дело е поставено през 1874 г., а през 1886 г. училището става класно. Читалището „Светлина“ е основано през 1928 г. На изток от селото е възстановен параклисът „Св. св. Константин и Елена“ с аязмо. В селото има новопостроена черква „Св. св. Константин и Елена“, осветена през 2010 г.

Сред Самуилово има няколко вековни дъба от някогашна дъбова гора, при които е ставал голям събор. В миналото мястото е било оброчище. Дъбо-